

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.5.2011
COM(2011) 285 final

2011/0137 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către
autoritățile vamale**

{SEC(2011) 597 final}
{SEC(2011) 598 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Context

Comunicarea Comisiei privind strategia „Europa 2020”¹ pentru o creștere inteligentă și durabilă a subliniat importanța inovării pentru creșterea economică și locurile de muncă, drepturile de proprietate intelectuală (DPI) fiind fundamentale pentru această prioritate cheie, deoarece ele asigură fructificarea pe deplin a activităților de cercetare, inovare și creație. Încălcările DPI și comerțul aferent cu mărfuri care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală sunt un motiv de îngrijorare crescândă, în special în contextul unei economii globalizate. Pe lângă consecințele economice pentru industrie, produsele care încalcă drepturile de proprietate intelectuală pot reprezenta o amenințare gravă la adresa sănătății și siguranței consumatorilor. Prin urmare, în comunicarea sa referitoare la Actul privind piața unică², Comisia reamintește că, prin intermediul legislației revizuite, trebuie să se permită autorităților vamale să asigure o mai mare protecție a drepturilor de proprietate intelectuală.

Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului prevede intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor susceptibile de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală. Acesta este un element important al strategiei UE care vizează protejarea și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală. În septembrie 2008, Consiliul³ a invitat Comisia și statele membre să revizuiască prezentul regulament, sugerând și evaluând îmbunătățirile cadrului legal privind intervenția împotriva produselor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală.

Comisia a elaborat un nou plan de acțiune vamală pentru perioada 2009-2012, menit să combată încălcările DPI. Principalele elemente ale planului de acțiune⁴, elaborat de Comisie și aprobat de Consiliu, vizează legislația, performanța operațională, cooperarea cu industria, cooperarea internațională și campaniile de sensibilizare. Revizuirea regulamentului a fost încorporată în acest plan și a fost efectuată de Comisie, în strânsă colaborare cu statele membre prin intermediul unui grup de lucru creat în cadrul programului „Vamă 2013”, grup alcătuit din experți aparținând administrațiilor vamale ale statelor membre.

Anumite măsuri de reținere a unor transporturi de medicamente în tranzit prin UE, luate de autoritățile vamale la sfârșitul anului 2008, au generat preocupări în rândul unor membri ai OMC, al unor membri ai Parlamentului European, al ONG-urilor, precum și în cadrul societății civile. S-a afirmat că aceste măsuri ar putea să împiedice comerțul legitim cu medicamente generice, intrând în contradicție cu angajamentul UE de a facilita accesul la medicamente în țările în curs de dezvoltare, și, în cele din urmă, încălcând normele OMC. Aceste incidente au provocat dezacorduri în cadrul OMC între India și Brazilia, pe de o parte, și UE, pe de altă parte, dezacorduri care, împreună cu preocupările exprimate în cursul

¹ Comunicarea Comisiei privind strategia Europa 2020. O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, Bruxelles - COM(2010) 2020, 3.3.2010.

² Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2011: Actul privind piața unică - COM (2011)206.

³ Rezoluția Consiliului din 25 septembrie 2008 privind un plan european global de combatere a contrafăcării și a pirateriei (JO C 253, 4.10.2008, p. 1).

⁴ Rezoluția Consiliului din 16 martie 2009 privind Planul de acțiune vamală al UE pentru a combate încălcările DPI pentru perioada 2009-2012 (JO C 71, 25.3.2009, p. 1).

consultărilor OMC relevante între India și Brazilia și UE, au arătat că legislația UE relevantă pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale ar putea beneficia de mai multe clarificări în vederea sporirii gradului de securitate juridică.

1.2. Coerența cu alte politici ale UE

Propunerea este în concordanță cu politica și cu strategia de lungă durată a Uniunii privind protecția DPI. Această politică se reflectă în mai multe comunicări ale Comisiei, cum ar fi strategia Europa 2020 și comunicarea referitoare la un Act privind piața unică⁵. Protecția proprietății intelectuale stimulează inovarea, iar asigurarea respectării efective a acesteia are un impact pozitiv asupra ocupării forței de muncă, pentru consumatori și pentru întreaga societate.

Asigurarea respectării DPI la frontiere de către autoritățile vamale completează asigurarea respectării DPI pe piața internă, precum și inițiativele comerciale cu țări terțe și în cadrul forurilor internaționale. Propunerea este parte integrantă a cadrului strategic prezentat în noua comunicare a Comisiei privind o Piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală din [mai 2011].

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUĂRILE IMPACTULUI

2.1. Consultarea publică

O consultare publică a fost realizată pentru a se asigura că toate părțile interesate au avut pe deplin posibilitatea de a contribui la revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1383/2003. Răspunsul la consultarea publică a reunit 89 de contribuții provenite de la o gamă largă de părți interesate, inclusiv titulari de drepturi, furnizori de servicii de comerț internațional, precum expeditori și transportatori, practicieni în domeniul dreptului, instituții academice, ONG-uri, autorități publice și cetățeni.

Principalele puncte de interes pentru respondenți au fost domeniul de aplicare al regulamentului atât în legătură cu situațiile în care autoritățile vamale pot lua măsuri, cât și cu gama de drepturi de proprietate intelectuală vizate de regulament, procedura simplificată în general și privind transporturile mici, precum și cheltuielile de depozitare și de distrugere a mărfurilor.

2.2. Evaluarea impactului

Raportul de evaluare a impactului a identificat și a evaluat opțiunile de politică privind măsurile și procedurile vamale în materie de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală la frontiere. Principalele tematici acoperite au fost posibilitățile de consolidare a asigurării respectării DPI la frontiere, problema sarcinilor administrative și economice care revin autorităților vamale, titularilor de drepturi și altor părți implicate pentru asigurarea respectării, precum și necesitatea de a se garanta eficiența și coerența cu toate obligațiile juridice relevante.

⁵ Comunicarea Comisiei din 11 noiembrie 2010: „Către un act privind piața unică” - COM (2010) 608 final/2.

Raportul de evaluare a impactului a analizat trei opțiuni diferite, care pot eventual prezenta un număr de subopțiuni. Prima opțiune a prevăzut așa-numitul „scenariu de referință”, prin care Comisia nu ar lua nicio măsură și situația actuală ar fi menținută. A doua opțiune a prevăzut anumite măsuri fără caracter legislativ, Comisia propunând inițiative de formare profesională, elaborarea de orientări și schimbul celor mai bune practici. A treia opțiune pentru Comisie a fost propunerea de modificări ale cadrului juridic existent. În cadrul acestei opțiuni, pot fi disponibile diferite subopțiuni pentru fiecare dintre problemele identificate.

- Opțiunea 1 trebuie exclusă dacă se dorește o reacție adecvată a Comisiei la cererea Consiliului de a revizui legislația și la preocupările cu privire la domeniul de aplicare și punerea în aplicare a legislației actuale, preocupări exprimate de părțile interesate în cadrul procesului de consultare.
- Opțiunea 2 ar aborda numai parțial problemele identificate. Orientările și notele explicative ar putea ajuta la clarificarea procedurilor aplicabile sau a modului de aplicare a principiilor generale de drept. Cu toate acestea, aceste măsuri fără caracter legislativ nu ar putea aborda unele dintre obiectivele de extindere a domeniului de aplicare a drepturilor de proprietate intelectuală sau nu ar putea conferi procedurilor un caracter obligatoriu în toată Uniunea.
- Opțiunea 3 ar oferi securitate juridică maximă în privința includerii drepturilor de proprietate intelectuală care nu sunt reglementate de prezentul regulament, a armonizării procedurilor și a prezentării de clarificări procedurale. În cadrul acestei opțiuni, au fost prezentate două subopțiuni. Subopțiunea 1 prevedea extinderea tipurilor posibile de încălcări ale drepturilor deja acoperite de regulamentul în vigoare, de exemplu în ceea ce privește mărfurile asociate cu orice încălcări ale drepturilor privind mărcile, nu doar cu contrafacerea. Subopțiunea 2 includea subopțiunea 1 și extindea domeniul actual de aplicare al regulamentulului în ceea ce privește DPI vizate.

În urma evaluării impactului, s-a ajuns la concluzia că cea mai potrivită soluție ar fi modificarea regulamentului pentru a răspunde tuturor problemelor identificate și pentru a asigura un rezultat echilibrat în cazul tuturor categoriilor de persoane implicate.

3. TEMEIUL JURIDIC ȘI SUBSIDIARITATEA

Aspectele comerciale ale proprietății intelectuale sunt parte a cadrului de politică comercială comună. Articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede competențe de adoptare a măsurilor de punere în aplicare a politicii comerciale comune. Prin urmare, temeiul juridic al propunerii este articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Regulamentul se referă la aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, în măsura în care acesta are în vedere măsuri care să permită autorităților vamale să asigure respectarea drepturilor de proprietate intelectuală la frontieră pentru mărfurile care fac obiectul schimburilor internaționale. Articolul 3 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede competența exclusivă a Uniunii Europene în domeniul politicii comerciale comune.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea niciun impact asupra resurselor umane și asupra bugetului Uniunii Europene și, prin urmare, nu este însoțită de fișa financiară prevăzută la articolul 28 din Regulamentul financiar [Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene].

5. MODIFICĂRI

Revizuirea a identificat anumite îmbunătățiri ale cadrului juridic care au fost considerate necesare pentru a consolida dispozițiile referitoare la asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, garantând în același timp claritatea dispozițiilor legale. Prin urmare, se propune să se înlocuiască Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului cu noul proiect de regulament anexat.

Pentru a consolida asigurarea respectării legii, se propune să se extindă domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1383/2003, pentru a include denumirile comerciale, topografia produselor semiconductoare și modelele de utilitate. Se propune, de asemenea, să se extindă domeniul de aplicare al regulamentului, prin includerea încălcărilor referitoare la comerțul paralel și dispozitivele pentru eludarea măsurilor tehnologice, precum și alte încălcări ale drepturilor în cazul cărora autoritățile vamale asigură deja respectarea legislației.

Regulamentul va menține capacitatea de control a autorităților vamale în scopul asigurării respectării drepturilor de proprietate intelectuală în toate situațiile în care mărfurile se află sub supravegherea lor și va accentua distincția dintre natura procedurală a legislației și dreptul material privind proprietatea intelectuală.

De asemenea, regulamentul va introduce proceduri care să permită autorităților vamale, în anumite condiții, să dispună distrugerea mărfurilor abandonate fără a fi nevoie să respecte proceduri judiciare formale și costisitoare. Acestea vor fi clasificate în funcție de tipul de încălcare. Pentru mărfuri contrafăcute și piratate, se poate presupune acordul proprietarului în vederea distrugerii mărfurilor, dacă nu a existat o opoziție explicită la distrugere, în timp ce, în alte situații, proprietarul mărfurilor va trebui să își dea acordul explicit pentru distrugerea lor. În cazul în care nu se ajunge la un acord, titularul de drepturi va trebui să inițieze o procedură judiciară pentru stabilirea încălcării, în caz contrar acordându-se mărfurilor liberul de vamă.

De asemenea, se propune o procedură specifică pentru transporturile mici de mărfuri susceptibile a fi contrafăcute și piratate care fac obiectul unei cereri, procedură care să permită distrugerea mărfurilor fără implicarea titularului de drepturi.

Sunt propuse dispoziții suplimentare pentru a garanta protejarea intereselor comercianților legitimi față de o eventuală aplicare abuzivă a procedurilor vamale de asigurare a respectării legislației și pentru a integra în regulament principiile din Carta drepturilor fundamentale. În acest scop, regulamentul va clarifica termenele pentru reținerea mărfurilor suspectate, condițiile în care informațiile privind transporturile sunt transferate de autoritățile vamale titularilor de drepturi, condițiile de aplicare a procedurii care permite distrugerea mărfurilor sub control vamal pentru încălcările presupuse ale drepturilor de proprietate intelectuală, altele decât contrafacerea și pirateria, și dreptul la apărare. În acest mod, noul regulament va

deveni un instrument mai solid de asigurare a respectării legislației, sporind astfel legitimitatea intervenției vamale. Problema cheltuielilor de depozitare și de distrugere a mărfurilor care aduc atingere DPI a atras atenția diferitelor părți interesate. Regulamentul va prevedea și în continuare că titularii de drepturi care solicită intervenția autorităților vamale trebuie să suporte cheltuielile de depozitare și de distrugere efectuate direct de autoritățile vamale, deși astfel nu se interzice acestora să ia măsurile legale de recuperare a cheltuielilor respective de la partea inițial responsabilă. Cu toate acestea, s-a propus să se introducă o excepție importantă pentru transporturile mici, pentru care cheltuielile de depozitare și de distrugere vor fi asumate de către autoritățile vamale.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene⁶,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Consiliul Uniunii Europene a solicitat, în rezoluția sa din 25 septembrie 2008 privind un plan european global de combatere a contrafăcării și a pirateriei⁷, revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală⁸.
- (2) Comercializarea mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală aduce prejudicii semnificative titularilor de drepturi, producătorilor și comercianților care respectă legea. De asemenea, aceasta înșală consumatorii și poate să le pună în pericol sănătatea și siguranța. Prin urmare, trebuie împiedicată, în măsura posibilului, introducerea pe piață a unor astfel de mărfuri și, în acest sens, trebuie adoptate măsuri de contracarare a acestei activități ilicite fără a împiedica comerțul legitim.
- (3) Revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 a arătat că anumite îmbunătățiri ale cadrului legal au fost necesare pentru a consolida asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, precum și pentru a asigura un nivel adecvat de claritate juridică, ținând cont astfel de evoluțiile înregistrate în domeniul economic, comercial și juridic.

⁶ JO C.

⁷ JO C253, 4.10.2008, p. 1.

⁸ JO L 196, 2.8.2003, p. 7.

- (4) Autoritățile vamale trebuie să poată controla mărfurile care sunt sau care ar fi trebuit să fie supuse supravegherii vamale pe teritoriul vamal al Uniunii, în vederea asigurării respectării drepturilor de proprietate intelectuală. Asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală la frontiere, în măsura în care mărfurile sunt sau ar fi trebuit să fie sub „supraveghere vamală” în sensul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar⁹, reprezintă o bună utilizare a resurselor. În cazul în care mărfurile sunt reținute de autoritățile vamale la frontieră este necesară o singură procedură, pe când pentru mărfurile găsite pe piață, care au fost dezagregate și livrate distribuitorilor, este nevoie de mai multe proceduri distincte. Trebuie să se prevadă o excepție pentru mărfurile puse în liberă circulație în cadrul regimului destinației finale, pentru că aceste mărfuri rămân sub supraveghere vamală chiar dacă au fost puse în liberă circulație. De asemenea, este necesar ca regulamentul să nu se aplice mărfurilor transportate de pasageri în bagajele personale, în măsura în care acestea sunt de uz personal și nu există indicii că este vorba de trafic comercial.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 nu se aplică anumitor drepturi de proprietate intelectuală și exclude anumite încălcări. Pentru a consolida asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, controlul vamal ar trebui, prin urmare, să fie extins la alte tipuri de infracțiuni, cum ar fi încălcări care rezultă din comerțul paralel, precum și alte încălcări ale drepturilor în cazul cărora autoritățile vamale asigură deja respectarea legislației, dar care nu sunt acoperite de Regulamentul (CE) nr. 1383/2003. În același scop, este necesar să se includă în domeniul de aplicare al prezentului regulament, pe lângă drepturile deja acoperite de Regulamentul (CE) nr. 1383/2003, denumirile comerciale, în măsura în care acestea sunt protejate de legislația națională ca drepturi de proprietate exclusivă, topografia produselor semiconductoare, modelele de utilitate și dispozitivele pentru eludarea măsurilor tehnologice, precum și orice drept exclusiv de proprietate intelectuală stabilit de legislația Uniunii.
- (6) Prezentul regulament conține reglementări destinate autorităților vamale. Prin urmare, prezentul regulament nu introduce noi criterii de stabilire a existenței unei încălcări a legislației aplicabile privind drepturile de proprietate intelectuală.
- (7) Prezentul regulament nu trebuie să afecteze dispozițiile privind competența instanțelor, în special cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială¹⁰.
- (8) Este necesar ca orice persoană, indiferent dacă este sau nu titular al unui drept de proprietate intelectuală, care poate iniția în nume propriu proceduri judiciare cu privire la o eventuală încălcare a acestui drept, să aibă dreptul de a depune o cerere de intervenție a autorităților vamale.
- (9) Pentru a se garanta respectarea drepturilor de proprietate intelectuală pe întreg teritoriul Uniunii, este necesar să se prevadă, în cazul în care o persoană având dreptul de a depune o cerere de intervenție dorește asigurarea respectării unui drept de proprietate intelectuală acoperind întreg teritoriul Uniunii, ca persoana respectivă să poată solicita autorităților vamale dintr-un stat membru să ia o decizie necesitând intervenția autorităților vamale atât din statul membru

⁹ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

¹⁰ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

respectiv cât și din alte state membre în care se dorește să se asigure respectarea drepturilor de proprietate intelectuală.

- (10) Pentru a asigura aplicarea rapidă a drepturilor de proprietate intelectuală, este necesar să se prevadă că, în cazul în care autoritățile vamale au suspiciuni, pe baza unor dovezi corespunzătoare, că mărfurile aflate sub supravegherea lor încalcă drepturile de proprietate intelectuală, autoritățile vamale respective pot suspenda acordarea liberului de vamă sau pot reține mărfurile, fie din proprie inițiativă, fie la cerere, pentru a permite persoanelor care au dreptul de a depune o cerere de intervenție a autorităților vamale să inițieze proceduri pentru a determina dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.
- (11) În cazul în care mărfurile susceptibile de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală nu sunt mărfuri contrafăcute sau piratate, poate fi dificil de determinat de către autoritățile vamale, pe baza unei simple examinări vizuale, dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat. Este necesar, prin urmare, să se prevadă deschiderea unei proceduri, cu excepția cazului în care părțile în cauză, și anume deținătorul mărfurilor și titularul drepturilor, convin să abandoneze mărfurile în vederea distrugerii. Este necesar ca sarcina de a determina dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală și de a lua deciziile corespunzătoare în privința respectivelor încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală să revină autorităților competente care se ocupă de aceste proceduri.
- (12) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 a permis statelor membre să prevadă o procedură autorizând distrugerea anumitor mărfuri fără obligația de a iniția procedura de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală. Așa cum s-a afirmat în Rezoluția Parlamentului European din 18 decembrie 2008 referitoare la impactul contrafacerii asupra comerțului internațional¹¹, această procedură s-a dovedit a fi de mare succes în statele membre unde a fost disponibilă. Prin urmare, o astfel de procedură trebuie să devină obligatorie pentru acele încălcări vizibile care sunt ușor de identificat de către autoritățile vamale pe baza unei simple examinări vizuale și trebuie aplicată la cererea titularului de drepturi, în cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu se opune distrugerii.
- (13) Pentru a reduce la minimum sarcinile și costurile administrative, trebuie să se introducă o procedură specifică pentru transporturile mici de mărfuri contrafăcute și piratate, care ar permite ca mărfurile să fie distruse fără acordul titularului de drepturi. Pentru a stabili pragurile dincolo de care transporturile urmează să fie considerate transporturi mici, prezentul regulament trebuie să delege Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Este importantă desfășurarea de către Comisie a unor consultări adecvate în etapa pregătitoare, inclusiv la nivel de experți.
- (14) Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (15) Pentru o mai mare claritate juridică și în vederea protejării intereselor comercianților legitimi față de o eventuală aplicare abuzivă a dispozițiilor vamale de asigurare a respectării legislației, este necesară modificarea termenelor pentru reținerea mărfurilor susceptibile de a aduce

¹¹ Rezoluția 2008/2133/INI.

atingere unui drept de proprietate intelectuală, a condițiilor în care autoritățile vamale trebuie să transfere titularilor de drepturi informații privind transporturile, a condițiilor de aplicare a procedurii care permite distrugerea mărfurilor sub control vamal, altele decât mărfurile contrafăcute și piratate, pentru încălcări presupuse ale drepturilor de proprietate intelectuală, precum și introducerea unei dispoziții care să permită deținătorului mărfurilor să își exprime opiniile înainte ca administrația vamală să ia o decizie care l-ar afecta în mod negativ.

- (16) Ținând seama de caracterul provizoriu și preventiv al măsurilor adoptate de autoritățile vamale în acest domeniu și de interesele contradictorii ale părților afectate de măsurile respective, unele aspecte ale procedurilor trebuie adaptate pentru a garanta o bună aplicare a regulamentului, asigurând, în același timp, respectarea drepturilor părților în cauză. În privința diferitelor notificări prevăzute de prezentul regulament, autoritățile vamale trebuie să informeze persoana cea mai potrivită, pe baza documentelor privind destinația vamală sau a situației în care sunt plasate mărfurile. Termenele prevăzute în prezentul regulament pentru notificările necesare ar trebui să fie luate în considerare începând din momentul transmiterii de către autoritățile vamale, pentru a armoniza toate termenele corespunzătoare notificărilor trimise părților în cauză. Perioada de exercitare a dreptului de a fi audiat înainte de luarea unei decizii defavorabile trebuie să fie de trei zile lucrătoare, dat fiind că titularii deciziilor de acceptare a cererilor de intervenție au solicitat în mod voluntar intervenția autorităților vamale și că este necesar ca declaranții sau deținătorii mărfurilor să fie conștienți de situația specială a mărfurilor lor atunci când sunt puse sub supraveghere vamală. În cazul procedurii specifice pentru transporturile mici, atunci când este probabil să fie implicați în mod direct consumatori de la care nu se poate aștepta același nivel de diligență ca de la ceilalți operatori economici obișnuiți cu îndeplinirea formalităților vamale, este necesar ca perioada respectivă să fie prelungită în mod considerabil.
- (17) În cadrul „Declarației privind Acordul TRIPS și sănătatea publică”, adoptată la 14 noiembrie 2001 cu ocazia conferinței ministeriale a OMC de la Doha, Acordul TRIPS poate și trebuie să fie interpretat și pus în aplicare într-un mod care să sprijine dreptul membrilor OMC de a proteja sănătatea publică și, în special, de a promova accesul la medicamente pentru toți. În special în ceea ce privește medicamentele pentru care trecerea pe teritoriul Uniunii Europene, cu sau fără transbordare, antrepozitare, divizare sau schimbare a modului sau a mijloacelor de transport, reprezintă doar o parte a călătoriei care a început și se încheie în afara teritoriului vamal al Uniunii, autoritățile vamale trebuie să țină seama, la evaluarea riscului de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, de orice probabilitate importantă de deturnare a acestor mărfuri pe piața Uniunii.
- (18) Din motive de eficiență, trebuie să se aplice dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol¹².
- (19) Răspunderea autorităților vamale trebuie să fie reglementată de legislația statelor membre, deși acceptarea de către autoritățile vamale a unei cereri de intervenție trebuie să nu dea titularului deciziei dreptul la despăgubiri în cazul în care mărfurile respective nu sunt detectate de un birou vamal și li se acordă liberul de vamă sau nu se ia nicio măsură de reținere a acestora.

¹²

JO L 82, 22.3.1997, p. 1.

- (20) Având în vedere că autoritățile vamale intervin ca urmare a unei cereri prealabile, este necesar să se prevadă ca titularul unei decizii de acceptare a cererii de intervenție a autorităților vamale să ramburseze toate costurile suportate de autoritățile vamale cu ocazia intervenției pentru asigurarea respectării drepturilor sale de proprietate intelectuală. Totuși, nu trebuie să se excludă posibilitatea ca titularul deciziei să solicite despăgubiri de la persoana care i-a încălcat drepturile sau de la alte persoane care ar putea fi considerate răspunzătoare în conformitate cu legislația statului membru în cauză. Costurile și prejudiciile suportate de alte persoane decât administrațiile vamale ca urmare a unei intervenții vamale, în cazul în care mărfurile sunt reținute ca urmare a cererii unui terț pe baza drepturilor de proprietate intelectuală, trebuie să fie reglementate de legislația specifică în fiecare caz particular.
- (21) Asigurarea respectării dreptului de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale va presupune schimbul de date cu privire la deciziile referitoare la cererile de intervenție. Este necesar ca prelucrarea datelor, incluzând și date cu caracter personal, să se efectueze în conformitate cu legislația Uniunii, astfel cum este stabilită în special în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date¹³ și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date¹⁴.
- (22) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a dispozițiilor referitoare la formularele pentru cererea de intervenție a autorităților vamale și pentru solicitarea unei prelungiri a perioadei în cursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină, trebuie să se confere Comisiei competențe de executare, mai precis pentru stabilirea de formulare standard.
- (23) Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011¹⁵ al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Deși obiectul dispozițiilor prezentului regulament care urmează să fie pus în aplicare intră sub incidența politicii comerciale comune, dată fiind natura și impactul actelor de punere în aplicare, pentru adoptarea acestora trebuie utilizată procedura consultativă.
- (24) Este necesar ca Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 să fie abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹³ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

¹⁴ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

¹⁵ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește condițiile și procedurile de intervenție a autorităților vamale, în cazul în care mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală sunt sau ar fi trebuit să fie supuse supravegherii vamale pe teritoriul vamal al Uniunii.
2. Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor care au fost puse în liberă circulație în cadrul regimului destinației finale în sensul articolului 82 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului.
3. Prezentul regulament nu aduce atingere legislației statelor membre și legislației Uniunii privind proprietatea intelectuală.
4. Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor cu caracter necomercial aflate în bagajele personale ale călătorilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (1) „drepturi de proprietate intelectuală ” înseamnă:
 - (a) o marcă;
 - (b) un desen sau un model;
 - (c) un drept de autor sau orice drept conex în conformitate cu legislația unui stat membru;
 - (d) o indicație geografică;
 - (e) un brevet în conformitate cu legislația unui stat membru;
 - (f) un certificat suplimentar de protecție pentru medicamente, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶;

¹⁶ JO L 152, 16.6.2009, p. 1.

- (g) un certificat suplimentar de protecție pentru produse fitosanitare, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷;
 - (h) o protecție comunitară a soiurilor de plante, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului¹⁸;
 - (i) un drept de proprietate asupra unui soi de plantă în conformitate cu legislația unui stat membru;
 - (j) topografia unui produs semiconductor în conformitate cu legislația unui stat membru;
 - (k) un model de utilitate în conformitate cu legislația unui stat membru;
 - (l) o denumire comercială, în măsura în care aceasta este protejată de legislația unui stat membru ca drept exclusiv de proprietate intelectuală;
 - (m) orice alt drept stabilit ca drept exclusiv de proprietate intelectuală prin legislația Uniunii;
- (2) „marcă” înseamnă:
- (a) o marcă comunitară, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului¹⁹;
 - (b) o marcă înregistrată într-un stat membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburg și Țările de Jos, la Oficiul Benelux de proprietate intelectuală;
 - (c) o marcă înregistrată în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte într-un stat membru;
 - (d) o marcă înregistrată în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte în Uniune;
- (3) „desen sau model” înseamnă:
- (a) un desen sau model comunitar, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 6/2002²⁰;
 - (b) un desen sau model înregistrat într-un stat membru;
 - (c) un desen sau model înregistrat în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte într-un stat membru;
 - (d) un desen sau model înregistrat în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte în Uniune;
- (4) „indicație geografică” înseamnă:

¹⁷ JO L 198, 8.8.1996, p. 30.

¹⁸ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

¹⁹ JO L 78, 24.3.2009, p. 1.

²⁰ JO L 3, 5.1.2002, p. 1.

- (a) o indicație geografică sau o denumire de origine protejată a produselor agricole și alimentare, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului²¹;
 - (b) o denumire de origine sau o indicație geografică pentru vinuri, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului²²;
 - (c) o denumire geografică pentru vinuri aromatizate, astfel cum se prevede în Regulamentul (CEE) nr. 1601/1991 al Consiliului²³;
 - (d) o indicație geografică pentru băuturi spirtoase, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴;
 - (e) o indicație geografică pentru alte produse decât vinurile, băuturile spirtoase, produsele agricole și alimentare, în măsura în care aceasta este stabilită ca drept exclusiv de proprietate intelectuală de legislația unui stat membru sau de legislația Uniunii;
 - (f) o indicație geografică prevăzută în acordurile încheiate de Uniune cu țări terțe și inclusă ca atare în respectivele acorduri;
- (5) „mărfuri contrafăcute” înseamnă:
- (a) mărfuri care fac obiectul unei intervenții pentru încălcarea drepturilor de marcă și pe care este aplicată fără autorizare o marcă identică cu o marcă înregistrată în mod corespunzător pentru același tip de mărfuri sau care nu pot fi distinse, în aspectele lor esențiale, de o astfel de marcă;
 - (b) mărfuri care fac obiectul unei intervenții pentru încălcarea unei indicații geografice și care poartă sau sunt descrise printr-o denumire sau un termen protejat referitor la respectiva indicație geografică;
- (6) „mărfuri piratate” înseamnă mărfuri care fac obiectul unei intervenții pentru încălcarea unui drept de autor sau a unui drept conex sau a unui desen sau model și care reprezintă sau conțin copii realizate fără acordul titularului unui drept de autor sau drept conex sau al unui desen sau model, înregistrat sau nu, sau fără acordul unei persoane autorizate de către titularul respectiv în țara de fabricație;
- (7) „mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală” înseamnă mărfuri în legătură cu care există probe corespunzătoare care să permită autorităților vamale să constate, în statul membru în care aceste mărfuri sunt găsite, că acestea sunt la prima vedere:
- (a) mărfuri care fac obiectul unei intervenții pentru încălcarea unui drept de proprietate intelectuală în conformitate cu legislația Uniunii sau a statului membru respectiv;
 - (b) dispozitive, produse sau componente care eludează orice tehnologie, dispozitiv sau componentă care, în cursul normal al funcționării sale, împiedică sau restricționează acte

²¹ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

²² JO L 148, 6.6.2008, p. 1.

²³ JO L 149, 14.6.1991, p. 1.

²⁴ JO L 39, 13.2.2008, p. 16.

cu privire la opere care nu sunt autorizate de titularul dreptului de autor sau al unui drept conex dreptului de autor și care încalcă un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu legislația statului membru respectiv;

- (c) orice tipare sau matrițe concepute special sau adaptate pentru fabricarea de mărfuri care încalcă un drept de proprietate intelectuală, dacă respectivele tipare sau matrițe încalcă drepturile titularului de drepturi în conformitate cu legislația Uniunii sau a statului membru respectiv;
- (8) „cerere” înseamnă o cerere prezentată autorităților vamale pentru a interveni în cazul mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală;
- (9) „cerere națională” înseamnă o cerere prin care se solicită autorităților vamale ale unui stat membru să intervină în acel stat membru;
- (10) „cerere la nivelul Uniunii” înseamnă o cerere depusă într-un stat membru prin care se solicită autorităților vamale din acel stat membru și dintr-unul sau mai multe alte state membre să intervină în statele membre respective;
- (11) „solicitant” înseamnă persoana care depune o cerere în nume propriu;
- (12) „deținătorul mărfurilor” înseamnă persoana care este proprietarul mărfurilor sau care are un drept similar de dispoziție asupra acestora sau care are controlul fizic al acestora;
- (13) „declarant” înseamnă declarantul în sensul articolului 4 alineatul (18) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (14) „distrugere” înseamnă distrugerea fizică, reciclarea sau eliminarea mărfurilor în afara canalelor comerciale, astfel încât să se evite prejudicierea titularului deciziei de acceptare a cererii;
- (15) „supraveghere vamală” înseamnă supravegherea exercitată de autoritățile vamale menționată la articolul 4 alineatul (13) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (16) „teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă teritoriul vamal al Comunității menționat la articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (17) „acordarea liberului de vamă pentru mărfuri” înseamnă actul prin care autoritățile vamale pun mărfurile la dispoziție în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate.

Articolul 3

Legislația aplicabilă

Fără a aduce atingere articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007²⁵, legea statului membru în care mărfurile se află într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) se aplică pentru a

²⁵ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

determina dacă utilizarea acestor mărfuri dă naștere la suspiciuni de încălcare a unui drept de proprietate intelectuală sau dacă a încălcat un drept de proprietate intelectuală.

CERERILE DE INTERVENȚIE A AUTORITĂȚILOR VAMALE

Secțiunea 1

DEPUNEREA CERERILOR DE INTERVENȚIE

Articolul 4

Persoane care au dreptul de a depune o cerere

1. Au dreptul de a depune o cerere națională sau la nivelul Uniunii următoarele persoane:
 - (a) titularii de drepturi de proprietate intelectuală;
 - (b) organismele de gestionare colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală care sunt recunoscute periodic ca având dreptul de a-i reprezenta pe titularii de drepturi de autor sau de drepturi conexe;
 - (c) organismele de apărare a intereselor profesionale care sunt recunoscute periodic ca având dreptul de a-i reprezenta pe titularii de drepturi de proprietate intelectuală;
 - (d) grupurile în sensul articolului (5) alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, grupurile de producători în sensul articolului 118(e) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sau grupurile de producători similare prevăzute de legislația Uniunii privind indicațiile geografice care reprezintă producătorii unei indicații geografice sau reprezentanții unor astfel de grupuri; operatorii care au dreptul de a utiliza o indicație geografică, precum și organismele de control competente pentru o indicație geografică.
2. Pe lângă persoanele enumerate la alineatul (1), au dreptul de a depune o cerere națională:
 - (a) toate celelalte persoane autorizate să utilizeze drepturile de proprietate intelectuală;
 - (b) grupurile de producători prevăzute de legislația statelor membre privind indicațiile geografice care reprezintă producătorii unei indicații geografice sau reprezentanții unor astfel de grupuri, operatorii care au dreptul de a utiliza o indicație geografică, precum și organismele de control competente în materie de indicații geografice;
3. Pe lângă persoanele enumerate la alineatul (1), are dreptul de a depune o cerere la nivelul Uniunii titularul unei licențe exclusive care acoperă teritoriul vamal al Uniunii.
4. Toate persoanele care au dreptul de a depune o cerere în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) trebuie să fie capabile să inițieze proceduri pentru încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală în statul membru în care aceste mărfuri sunt găsite.

Articolul 5

Drepturile de proprietate intelectuală acoperite de cererile la nivelul Uniunii

Se poate depune o cerere la nivelul Uniunii în privința tuturor drepturilor de proprietate intelectuală care se aplică pe întreg teritoriul Uniunii.

Articolul 6

Depunerea cererilor

1. Persoanele menționate la articolul 4 pot solicita intervenția autorităților vamale, în cazul în care utilizarea mărfurilor este susceptibilă a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, prin depunerea unei cereri la serviciul vamal competent. Cererea trebuie să fie înțocmită pe baza formularului prevăzut la alineatul (3).
2. Fiecare stat membru desemnează serviciul vamal competent pentru primirea și prelucrarea cererilor. Statul membru informează Comisia în mod corespunzător, iar Comisia face publică lista serviciilor vamale competente desemnate de statele membre.
3. Comisia stabilește un formular de cerere prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 29 alineatul (2).

Este necesar ca formularul să conțină, în special, următoarele informații furnizate de solicitant:

- (a) date privind solicitantul;
- (b) statutul solicitantului în sensul articolului (4);
- (c) documente justificative, furnizate pentru a permite autorităților vamale să constate că solicitantul este o persoană care are dreptul să depună cererea;
- (d) împuternicirea acordată persoanelor fizice sau juridice care îl reprezintă pe solicitant, în conformitate cu legislația statului membru în care este completată cererea;
- (e) dreptul sau drepturile de proprietate intelectuală a căror respectare urmează să fie asigurată;
- (f) în cazul unei cereri la nivelul Uniunii, statul membru sau statele membre în care se solicită intervenția autorităților vamale;
- (g) date specifice și tehnice privind mărfurile originale, inclusiv imagini, dacă este cazul;
- (h) informațiile, anexate formularului, necesare pentru a permite autorităților vamale să identifice ușor mărfurile în cauză;
- (i) orice informații relevante pentru analiza și evaluarea de către autoritățile vamale a riscului de încălcare a dreptului (drepturilor) de proprietate intelectuală în cauză;

- (j) numele și adresa (adresele) reprezentantului (reprezentanților) solicitantului, responsabil(i) cu aspectele juridice și tehnice;
 - (k) angajamentul solicitantului de a informa serviciul vamal competent cu privire la situațiile prevăzute la articolul 14;
 - (l) angajamentul solicitantului de a transmite și de a actualiza orice informații relevante pentru analiza și evaluarea de către autoritățile vamale a riscului de încălcare a dreptului (drepturilor) de proprietate intelectuală în cauză;
 - (m) angajamentul solicitantului de a-și asuma răspunderea în condițiile prevăzute la articolul 26;
 - (n) angajamentul solicitantului de a suporta cheltuielile menționate la articolul 27 în condițiile precizate la respectivul articol;
 - (o) angajamentul solicitantului de a fi de acord cu prelucrarea de către Comisie a datelor furnizate de acesta;
4. În cazul în care sunt disponibile sisteme informatice pentru primirea și prelucrarea cererilor, cererile sunt depuse prin intermediul tehnicilor de prelucrare electronică a datelor.
5. În cazul în care o cerere este depusă după notificarea de către autoritățile vamale privind suspendarea acordării liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor în conformitate cu articolul 17 alineatul (4), respectiva cerere trebuie să respecte următoarele cerințe suplimentare:
- (a) să fie depusă la serviciul vamal competent în termen de patru zile lucrătoare de la notificarea privind suspendarea acordării liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor;
 - (b) să fie vorba de o cerere națională;
 - (c) să conțină informațiile prevăzute la alineatul (3). Cu toate acestea, se permite solicitantului să omită informațiile menționate la alineatul (3) literele (g)-(i).

Secțiunea 2

DECIZIILE PRIVIND CERERILE DE INTERVENȚIE

Articolul 7

Prelucrarea cererilor

1. Atunci când, la primirea unei cereri, serviciul vamal competent consideră că cererea nu conține toate informațiile necesare în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), serviciul vamal

competent va cere solicitantului să furnizeze informațiile lipsă în termen de 10 zile lucrătoare de la transmiterea notificării.

În astfel de cazuri, termenul menționat la articolul 8 primul paragraf se suspendă până la primirea informațiilor relevante.

2. Dacă solicitantul nu furnizează informațiile lipsă în termenul menționat la alineatul (1), serviciul vamal competent respinge cererea.
3. Solicitantul nu plătește niciun fel de redevență pentru acoperirea costurilor administrative aferente prelucrării cererii.

Articolul 8

Notificarea deciziilor de acordare sau respingere a cererilor de intervenție

Serviciul vamal competent informează solicitantul cu privire la decizia de acceptare sau de respingere a cererii în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care solicitantul a fost informat anterior cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor de către autoritățile vamale, serviciul vamal competent informează solicitantul cu privire la decizia de acceptare sau de respingere a cererii în termen de o zi lucrătoare de la primirea cererii.

Articolul 9

Deciziile privind cererile de intervenție

1. Deciziile de acceptare a unei cereri naționale, deciziile de revocare sau de modificare a unor astfel de decizii, precum și deciziile de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină produc efecte în statul membru în care s-a depus cererea națională începând cu data adoptării lor.
2. Deciziile de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii, deciziile de revocare sau de modificare a unor astfel de decizii, precum și deciziile de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină produc efecte după cum urmează:
 - (a) în statul membru în care s-a depus cererea, de la data adoptării;
 - (b) în toate celelalte state membre în care se solicită intervenția autorităților vamale, de la data notificării autorităților vamale în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) și cu condiția ca titularul deciziei să-și fi îndeplinit obligațiile care îi revin în conformitate cu articolul 27 alineatul (3).

Articolul 10

Perioada în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină

1. În momentul acceptării unei cereri, serviciul vamal competent stabilește perioada în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.

Perioada respectivă începe de la data adoptării deciziei de acceptare a cererii și nu depășește un an.
2. În cazul în care o cerere depusă după notificarea, de către autoritățile vamale, a suspendării acordării liberului de vamă sau a reținerii mărfurilor în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) nu conține informațiile menționate la articolul 6 alineatul (3) literele (g)-(i), cererea în cauză este acceptată numai în ceea ce privește suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor respective.
3. În cazul în care un drept de proprietate intelectuală încetează să mai producă efecte sau în cazul în care solicitantul încetează din alte motive să aibă dreptul de a depune o cerere, autoritățile vamale nu intervin. Decizia de acceptare a cererii este revocată sau modificată în consecință de autoritățile vamale care au adoptat decizia.

Articolul 11

Prelungirea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină

1. La expirarea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină și cu condiția ca titularul deciziei să fi plătit în prealabil autorităților vamale datoriile în temeiul prezentului regulament, serviciul vamal care a luat decizia inițială poate prelungi această perioadă la solicitarea titularului deciziei de acceptare a cererii.
2. În cazul în care cererea de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină este făcută cu mai puțin de 30 de zile lucrătoare înainte de expirarea respectivei decizii, serviciul vamal competent poate refuza prelungirea.
3. În cererea de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină se indică orice modificare a informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).
4. Serviciul vamal competent informează titularul deciziei de acceptare a cererii în legătură cu decizia sa privind prelungirea în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii respectivei cereri.
5. Perioada de prelungire în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină începe de la data adoptării deciziei de acceptare a prelungirii și nu depășește un an.

În cazul în care un drept de proprietate intelectuală încetează să mai producă efecte sau în cazul în care solicitantul încetează din alte motive să aibă dreptul de a depune o cerere, autoritățile vamale nu intervin. Decizia de acceptare a cererii de prelungire este revocată sau modificată în consecință de autoritățile vamale care au adoptat decizia.
6. Titularul deciziei nu plătește niciun fel de redevență pentru acoperirea costurilor administrative aferente prelucrării cererii de prelungire.

7. Comisia stabilește un formular de cerere de prelungire a perioadei prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 12

Modificarea deciziei privind drepturile de proprietate intelectuală

Serviciul vamal competent care a adoptat decizia de acceptare a cererii poate, la solicitarea titularului respectivei decizii, să modifice lista drepturilor de proprietate intelectuală din acea decizie.

În cazul unei decizii de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii, orice modificare care constă în adăugarea de drepturi de proprietate intelectuală se limitează la drepturile de proprietate intelectuală care intră sub incidența articolului 5.

Articolul 13

Obligațiile serviciului vamal competent în materie de notificare

1. Serviciul vamal competent la care s-a depus o cerere națională transmite birourilor vamale din statul său membru, imediat după adoptare, următoarele decizii:
 - (a) deciziile sale de acceptare a unei cereri naționale;
 - (b) deciziile sale de revocare a deciziilor de acceptare a unei cereri naționale;
 - (c) deciziile sale de modificare a deciziilor de acceptare a unei cereri naționale;
 - (d) deciziile sale de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.
2. Serviciul vamal competent la care s-a depus o cerere la nivelul Uniunii transmite serviciilor vamale competente din statul membru sau statele membre indicate în cererea la nivelul Uniunii următoarele decizii:
 - (a) deciziile de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii;
 - (b) deciziile de revocare a deciziilor de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii;
 - (c) deciziile de modificare a deciziilor de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii;
 - (d) deciziile de prelungire sau de refuzare a prelungirii perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină;
 - (e) deciziile de suspendare a intervenției autorităților vamale în temeiul articolului 15 alineatul (2).

Serviciul vamal competent din statul (statele) membru (membre) indicat(e) în cererea la nivelul Uniunii transmite imediat respectivele decizii birourilor sale vamale.

3. După înființarea bazei centrale de date a Comisiei menționată la articolul 31 alineatul (3), toate schimburile de date referitoare la deciziile privind cererile de intervenție, documentele de însoțire și notificările între autoritățile vamale ale statelor membre se efectuează prin intermediul acestei baze de date.

Articolul 14

Obligațiile titularului deciziei de acceptare a cererii în materie de notificare

Titularul deciziei de acceptare a cererii informează serviciul vamal competent care a adoptat respectiva decizie în următoarele cazuri:

- (a) un drept de proprietate intelectuală vizat de cererea sa încetează să producă efecte;
- (b) titularul deciziei încetează din alte motive să fie persoana îndreptățită să depună cererea;
- (c) se modifică informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (3).

Articolul 15

Nerespectarea obligațiilor care îi revin titularului deciziei de acceptare a cererii

1. În cazul în care titularul deciziei de acceptare a cererii utilizează informațiile furnizate de autoritățile vamale în alte scopuri decât cele prevăzute la articolul 19, serviciul vamal competent poate:
 - (a) să suspende, până la expirarea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină, decizia de acceptare a cererii în statul membru în care informațiile au fost furnizate sau utilizate;
 - (b) să refuze prelungirea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină.
2. Serviciul vamal competent poate decide suspendarea intervenției autorităților vamale până la expirarea perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină, în cazul în care titularul deciziei:
 - (a) nu își îndeplinește obligațiile de notificare în temeiul articolului 14;
 - (b) nu respectă cerințele articolului 18 alineatul (2) privind returnarea mostrelor;
 - (c) nu își îndeplinește obligațiile în conformitate cu articolul 27 alineatele (1) și (3) cu privire la cheltuieli și traducere;
 - (d) nu inițiază o procedură în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), articolul 23 alineatul (4) sau articolul 24 alineatul (9).

În cazul unei cereri la nivelul Uniunii, decizia de a suspenda intervenția autorităților vamale produce efecte doar în statul membru în care se ia o astfel de decizie.

DISPOZIȚII CARE REGLEMENTEAZĂ INTERVENȚIA AUTORITĂȚILOR VAMALE

Secțiunea 1

SUSPENDAREA ACORDĂRII LIBERULUI DE VAMĂ SAU REȚINEREA MĂRFURILOR SUSCEPTIBILE DE A ADUCE ATINGERE UNUI DREPT DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Articolul 16

Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor după acceptarea unei cereri

1. În cazul în care autoritățile vamale ale unui stat membru identifică, într-una dintre situațiile menționate la articolul 1 alineatul (1), mărfuri susceptibile de a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală vizate de o decizie de acceptare a unei cereri de intervenție, acestea iau decizia de a suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sau de a le reține.
2. Înainte de a adopta decizia de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor, autoritățile vamale pot solicita titularului deciziei de acceptare a cererii să le furnizeze orice informații relevante. De asemenea, autoritățile vamale pot furniza titularului deciziei informații cu privire la numărul real sau presupus de articole, natura acestora precum și, dacă este cazul, imagini ale acestor articole.
3. Înainte de a adopta decizia de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor, autoritățile vamale își comunică intenția declarantului sau, în cazul în care mărfurile urmează să fie reținute, deținătorului mărfurilor. Declarantului sau deținătorului mărfurilor li se oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea respectivei comunicări.
4. Autoritățile vamale informează titularul deciziei de acceptare a cererii și declarantul sau deținătorul mărfurilor în privința deciziei lor de a suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sau de a le reține, în termen de o zi lucrătoare de la adoptarea deciziei lor.

Notificarea declarantului sau a deținătorului mărfurilor include informații privind consecințele juridice prevăzute la articolul 20 cu privire la alte mărfuri decât mărfurile contrafăcute și piratate și la articolul 23 cu privire la mărfurile contrafăcute și piratate.

5. Autoritățile vamale informează titularul deciziei de acceptare a cererii și declarantul sau deținătorul mărfurilor căroră le-a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute cu privire la cantitatea reală sau estimată, natura reală sau presupusă a mărfurilor, inclusiv, dacă este cazul, imagini ale acestor articole.

6. În cazul în care mai multe persoane sunt considerate a fi deținătoare ale mărfurilor, autoritățile vamale sunt obligate să informeze cel puțin o persoană.

Articolul 17

Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor fără acceptarea unei cereri

1. În cazul în care autoritățile vamale identifică, în cursul intervenției într-una dintre situațiile menționate la articolul 1 alineatul (1), mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, acestea pot suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective sau le pot reține înainte de a fi informate în privința unei decizii de acceptare a unei cereri referitoare la mărfurile respective.
2. Înainte de adoptarea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor, autoritățile vamale pot, fără a dezvălui alte informații decât numărul real sau presupus de articole, natura acestora și, dacă este cazul, imagini ale acestor articole, solicita oricărei persoane care are dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală să furnizeze informații relevante.
3. Înainte de adoptarea unei decizii de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor, autoritățile vamale comunică această intenție declarantului sau, în cazul în care mărfurile urmează să fie reținute, deținătorului mărfurilor. Declarantului sau deținătorului mărfurilor li se oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea respectivei comunicări.
4. Autoritățile vamale notifică suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor tuturor persoanelor care au dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor.
5. Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în următoarele cazuri:
 - (a) atunci când nu au identificat nicio persoană care are dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor;
 - (b) atunci când nu au primit sau au respins o cerere în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).Autoritățile vamale informează declarantul sau deținătorul mărfurilor în privința deciziei lor de a suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sau de a le reține în termen de o zi lucrătoare de la adoptarea deciziei lor.
6. Prezentul articol nu se aplică mărfurilor perisabile.

Articolul 18

Controlul mărfurilor pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute și prelevarea de mostre din acestea

1. Autoritățile vamale acordă titularului deciziei de acceptare a cererii și declarantului sau deținătorului mărfurilor posibilitatea de a inspecta mărfurile pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute.
2. Autoritățile vamale pot preleva mostre și, la cererea titularului deciziei de acceptare a cererii, îi pot furniza acestuia mostre exclusiv pentru a fi analizate și pentru a facilita continuarea procedurii referitoare la mărfurile contrafăcute și piratate. Analiza acestor mostre se efectuează pe răspunderea exclusivă a titularului deciziei de acceptare a cererii.

Când circumstanțele o permit, mostrele se restituie după finalizarea analizei tehnice și înainte de acordarea liberului de vamă sau de încetarea reținerii mărfurilor.

3. Autoritățile vamale furnizează titularului deciziei de acceptare a cererii, la cerere și dacă sunt cunoscute, numele și adresa destinatarului, expeditorului, declarantului sau a deținătorului mărfurilor, precum și regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală.
4. Fiecare stat membru stabilește condițiile de depozitare a mărfurilor în perioada de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere, inclusiv dispozițiile privind cheltuielile.

Articolul 19

Utilizarea autorizată a anumitor informații de către titularul deciziei de acceptare a cererii

În cazul în care titularul deciziei de acceptare a cererii a primit informațiile menționate la articolul 18 alineatul (3), titularul poate utiliza aceste informații doar în următoarele scopuri:

- (a) pentru a iniția proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală;
- (b) pentru a solicita despăgubiri de la persoana care i-a încălcat drepturile sau de la alte persoane în cazul în care mărfurile sunt distruse în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) sau articolul 23 alineatul (3).

Secțiunea 2

INIȚIEREA PROCEDURII ȘI ACORDAREA ANTICIPATĂ A LIBERULUI DE VAMĂ MĂRFURILOR

Articolul 20

Inițierea procedurii

1. În cazul în care alte mărfuri decât cele vizate de articolele 23 și 24 sunt susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, titularul deciziei de acceptare a cererii inițiază o procedură pentru a determina dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat, în termen de 10 zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor.

În cazul mărfurilor perisabile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, termenul pentru inițierea procedurii la care se face referire la primul paragraf este de trei zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere a mărfurilor.

2. Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale, atunci când nu au fost informate de către titularul deciziei de acceptare a cererii, în termenul menționat la alineatul (1), cu privire la oricare dintre următoarele aspecte:

- (a) inițierea procedurii pentru a determina dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;
- (b) un acord scris între titularul deciziei de acceptare a cererii și deținătorul mărfurilor privind abandonarea mărfurilor în vederea distrugerii.

3. În cazul unui acord de abandonare a mărfurilor în vederea distrugerii menționat la alineatul (2) litera (b), distrugerea se efectuează sub control vamal pe cheltuiala și sub responsabilitatea titularului deciziei de acceptare a cererii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația statului membru în care sunt distruse mărfurile.

4. Autoritățile vamale pot prelungi, în cazuri justificate, perioada menționată la alineatul (1) primul paragraf cu maximum 10 zile lucrătoare, la cererea titularului deciziei de acceptare a cererii.

În cazul mărfurilor perisabile, termenul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf nu se poate prelungi.

Articolul 21

Acordarea anticipată a liberului de vamă pentru mărfuri

1. În cazul în care autoritățile vamale au fost informate cu privire la inițierea procedurilor de determinare a încălcării dreptului privind un desen sau model, brevet, model de utilitate sau protecție a soiurilor de plante și dacă perioada prevăzută la articolul 20 a expirat, declarantul sau deținătorul mărfurilor poate solicita autorităților vamale să acorde liberul de vamă pentru mărfuri sau să pună capăt reținerii lor.

Autoritățile vamale acordă liberul de vamă pentru mărfuri sau pun capăt reținerii lor numai în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- (a) declarantul sau deținătorul mărfurilor a depus o garanție;
 - (b) autoritatea competentă în materie de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală nu a autorizat măsuri asiguratorii;
 - (c) au fost îndeplinite toate formalitățile vamale.
2. Garanția menționată la alineatul (1) litera (a) este furnizată de declarant sau de deținătorul mărfurilor în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care autoritățile vamale primesc cererea menționată la alineatul (1).
3. Autoritățile vamale stabilesc valoarea garanției la un nivel suficient de ridicat pentru a proteja interesele titularului deciziei de acceptare a cererii.
4. Furnizarea acestei garanții nu afectează celelalte posibilități de căi de atac ale titularului deciziei de acceptare a cererii.

Articolul 22

Destinație vamală interzisă pentru mărfurile abandonate în vederea distrugerii

1. Mărfurile abandonate în vederea distrugerii în conformitate cu articolele 20, 23 sau 24 nu sunt:
 - (a) puse în liberă circulație;
 - (b) transportate în afara teritoriului vamal al Uniunii;
 - (c) exportate;
 - (d) reexportate;
 - (e) plasate sub un regim suspensiv;
 - (f) plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.
2. Autoritățile vamale pot autoriza transportul mărfurilor menționate la alineatul (1) sub supraveghere vamală, între diferite locuri de pe teritoriul vamal al Uniunii, în vederea distrugerii sub control vamal.

MĂRFURI CONTRAFĂCUTE ȘI PIRATATE

Articolul 23

Distrugerea și inițierea procedurii

1. Mărfurile suspectate că sunt mărfuri contrafăcute sau mărfuri piratate pot fi distruse sub control vamal, fără a fi necesar să se determine dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat în conformitate cu legislația statului membru în care se găsesc bunurile, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
 - (a) titularul deciziei de acceptare a cererii a informat în scris autoritățile vamale în legătură cu acordul său privind distrugerea mărfurilor în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora;
 - (b) declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat în scris autorităților vamale acordul său privind distrugerea mărfurilor în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora.
2. În cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu și-a confirmat acordul privind distrugerea în termenele prevăzute la alineatul (1) litera (b) și nici nu a informat autoritățile vamale care au adoptat decizia de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora că se opune la distrugerea mărfurilor, autoritățile vamale pot considera că declarantul sau deținătorul mărfurilor este de acord cu distrugerea lor.

Autoritățile vamale informează în consecință titularul deciziei de acceptare a cererii.

În cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor are obiecții cu privire la distrugerea mărfurilor, autoritățile vamale informează titularul deciziei de acceptare a cererii în privința acestor obiecții.
3. Distrugerea se efectuează sub control vamal, pe cheltuiala și pe răspunderea titularului deciziei de acceptare a cererii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația statului membru în care mărfurile sunt distruse. Înainte de distrugere se pot preleva mostre.
4. În cazul în care nu există un acord privind distrugerea, titularul deciziei de acceptare a cererii inițiază o procedură de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de trei zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora.

Autoritățile vamale pot prelungi, în cazuri justificate, perioada menționată la primul paragraf cu maximum 10 zile lucrătoare, la cererea titularului deciziei de acceptare a cererii.

În cazul mărfurilor perisabile, aceste perioade nu se prelungesc.

5. Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau, după caz, pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale, în cazul în care nu au primit informații din partea titularului deciziei de acceptare a cererii în legătură cu oricare din următoarele aspecte:
 - (a) acordul său privind distrugerea în termenele menționate la alineatul (1) litera (a);
 - (b) inițierea unei proceduri de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală în termenul menționat la alineatul (4).

Articolul 24

Procedura specifică pentru distrugerea mărfurilor care fac obiectul unor transporturi mici

1. Prezentul articol se aplică mărfurilor în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
 - (a) mărfurile sunt susceptibile a fi mărfuri contrafăcute sau piratate;
 - (b) mărfurile nu sunt produse perisabile;
 - (c) mărfurile sunt vizate de o decizie de acceptare a unei cereri;
 - (d) mărfurile sunt transportate în transporturi mici.
2. Articolul 16 alineatele (3), (4) și (5) și articolul 18 alineatul (2) nu se aplică.
3. Atunci când, în termen de o zi lucrătoare de la data adoptării, autoritățile vamale notifică decizia de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora, acestea informează declarantul sau deținătorul mărfurilor în legătură cu:
 - (a) intenția autorităților vamale de a distruge mărfurile,
 - (b) drepturile declarantului sau ale deținătorului mărfurilor în conformitate cu alineatele (4) și (5).
4. Declarantul sau deținătorul mărfurilor are posibilitatea să își exprime punctul de vedere în termen de 20 zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora.
5. Mărfurile în cauză pot fi distruse în cazul în care, în termen de 20 de zile lucrătoare de la transmiterea deciziei de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a acestora, declarantul sau deținătorul mărfurilor confirmă autorităților vamale acordul său privind distrugerea mărfurilor.
6. În cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu și-a confirmat acordul privind distrugerea în termenul menționat la alineatul (5) și nici nu a informat biroul vamal care a adoptat decizia de suspendare a acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de reținere a

acestora că se opune la distrugerea mărfurilor, autoritățile vamale pot considera că declarantul sau deținătorul mărfurilor este de acord cu distrugerea lor.

7. Distrugerea se efectuează sub control vamal și pe cheltuiala autorităților vamale.
8. În cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor are obiecții cu privire la distrugerea mărfurilor, autoritățile vamale informează titularul deciziei de acceptare a cererii în legătură cu aceste obiecții și cu numărul de articole și natura acestora, inclusiv, dacă este cazul, imagini ale acestor articole.
9. Autoritățile vamale acordă liberul de vamă mărfurilor sau, după caz, pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în cazul în care nu au primit informații din partea titularului deciziei de acceptare a cererii în legătură cu inițierea unei proceduri de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală în termen de 10 zile lucrătoare de la transmiterea informațiilor menționate la alineatul (8).
10. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 30, privind pragurile care definesc transporturile mici în sensul prezentului articol.

CAPITOLUL IV

RĂSPUNDERE, CHELTUIELI ȘI SANCTIUNI

Articolul 25

Răspunderea autorităților vamale

Fără a aduce atingere legislației aplicabile în statele membre, decizia de acceptare a unei cereri nu îi dă titularului deciziei respective dreptul la despăgubiri în cazul în care mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală nu sunt detectate de un birou vamal și li se acordă liberul de vamă sau nu se ia nicio măsură de reținere a acestora.

Articolul 26

Răspunderea titularului deciziei de acceptare a cererii

În cazul în care o procedură bine inițiată în temeiul prezentului regulament este întreruptă ca urmare a unui act sau a unei omisiuni din partea titularului deciziei de acceptare a cererii sau în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală, titularul deciziei de acceptare a cererii este răspunzător față de persoanele implicate în situația menționată la articolul 1 alineatul (1) în conformitate cu legislația din statul membru în care mărfurile au fost găsite.

Articolul 27

Cheltuieli

1. La solicitarea autorităților vamale, titularul deciziei de acceptare a cererii rambursează toate cheltuielile suportate de administrația vamală pentru menținerea mărfurilor sub supraveghere vamală în conformitate cu articolele 16 și 17 și pentru distrugerea mărfurilor în conformitate cu articolele 20 și 23.
2. Prezentul articol nu aduce atingere dreptului titularului deciziei de acceptare a cererii de a solicita despăgubiri de la persoana care i-a încălcat drepturile sau de la alte persoane în conformitate cu legislația statului membru în care mărfurile au fost găsite.
3. Titularul unei decizii de acceptare a unei cereri la nivelul Uniunii furnizează și plătește orice traduceri solicitate de către autoritățile vamale care urmează să intervină în privința mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală.

Articolul 28

Sanctiuni administrative

Statele membre stabilesc normele cu privire la sancțiunile administrative aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile administrative prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și informează Comisia fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară care le afectează.

CAPITOLUL V

COMITET, DELEGAȚIE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 29

Procedura de comitet

1. Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal înființat prin articolele 247a și 248a din Regulamentul (CE) nr. 2913/92 al Consiliului. Este vorba de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 30

Exercitarea delegării de competențe

1. Comisia este competentă să adopte acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite în prezentul articol.

2. Delegarea competențelor menționată la articolul 24 alineatul (10) este acordată pentru o perioadă de timp nedeterminată, începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament.
3. Delegarea competențelor menționată la articolul 24 alineatul (10) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificată în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în aceasta. Aceasta nu aduce atingere validității actelor delegate deja în vigoare.
4. Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 24 alineatul (10) intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de 2 luni de la comunicarea actului Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia ca nu au obiecții. Acest termen se prelungește cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Schimbul de date între statele membre și Comisie privind deciziile referitoare la cererile de intervenție

1. Serviciile vamale competente notifică Comisiei următoarele:
 - (a) cererile de intervenție, inclusiv orice fotografie (fotografii), imagine (imagini), broșură (broșuri);
 - (b) deciziile de acceptare a cererilor;
 - (c) orice decizii de prelungire a perioadei în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină sau decizii de revocare a deciziei de acceptare a cererii sau de modificare a acesteia;
 - (d) orice suspendare a unei decizii de acceptare a cererii.
2. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 24 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului, în cazul în care acordarea liberului de vamă este suspendată sau mărfurile sunt reținute, autoritățile vamale transmit Comisiei orice informații pertinente, inclusiv detalii privind mărfurile, dreptul de proprietate intelectuală, regimurile și transportul.
3. Toate informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt stocate într-o bază centrală de date a Comisiei.
4. Comisia pune la dispoziția autorităților vamale ale statelor membre, în format electronic, informațiile relevante menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 32

Dispoziții privind protecția datelor

1. Prelucrarea datelor cu caracter personal din baza centrală de date a Comisiei se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001²⁶ și sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
2. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din statele membre se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE²⁷ și sub supravegherea autorității publice independente a statului membru menționată la articolul 28 din respectiva directivă.

Articolul 33

Perioade, datele și termene

Se aplică normele aplicabile perioadelor, datelor și termenelor prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului²⁸.

Articolul 34

Asistența administrativă reciprocă

Se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97.

Articolul 35

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 se abrogă cu efect de la XX-XX-20XX.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 36

Dispoziții tranzitorii

Cererile de intervenție acceptate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului rămân valabile în perioada menționată în decizia de acceptare a cererii, în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină, și nu se prelungesc.

²⁶ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

²⁷ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

²⁸ JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

Articolul 37

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, articolul 24 alineatele (1) - (9) se aplică de la XX.XX.20XX.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*